

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Contra eos, qui Clericos non sine violenta manuum injectione capiunt &
detinent. 19

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

*Synodi
Prælati-
rum.*

terminis eorum Iurisdictioni subjectis, Synodum suam (qui ad hoc tenentur) observent per se vel per alios congruis temporibus, ab ipsis Prælatibus, prout expedire viderint, præfigendis; & quæ corrigenda vel reformanda occurrunt, corrigant & reforment: & omnes in Ecclesia illa & Parochia, in qua Synodus celebranda fuerit, quandocunque eis fuerit denunciata, ad Ecclesiam & Synodum veniant obedienter, & Iura Synodalia observent reverenter; non obstante aliqua occasione vel consuetudine contraria; quam corruptelam reputamus, & penitus reprobamus. Soli tamen Nobiles excipiantur, qui ad Nostram Synodum noscuntur specialiter pertinere. Si qui vero Laicorum contra hoc venire præsumperint, & in hoc mandato ipsius Prælati five Ordinarii non obediverint, sententiam excommunicationis (quam in his scriptis in ipsos ferimus) ipso facto vel omissione incurrant, & excommunicati singulis diebus Dominicis & Festivis per Plebanos eorum & alios, prout hoc Prælati ipsi expedire videbitur, usque ad satisfactionem condignam, publice nuncientur. Si vero multitudo Parochiæ fuerit in causa seu in culpa, locus ille, in quo Synodum vel Iura Synodalia impediri contingit, sit, ipso facto, Ecclesiastico suppositus Interdicto: quod non relaxetur, nisi de hoc satisfactum fuerit competenter. Nobilibus vero, ne huiusmodi Synodos vel Iura Synodalia impediunt, sub pena Excommunicationis lætæ sententiæ firmiter prohibemus.

*Nobiles
Synodo E-
piscopali
subjecti.*

XV. Ut Prælati Iurisdictione sua libere utantur, in terminis, eorum Iurisdictioni subjectis.

SEd, ne delicta seu commissa subditorum maneant impunita, & ex hoc tribuatur audacia delinquendi; statuimus, ut Prælati, in terminis, eorum Iurisdictioni subjectis, sua Iurisdictione libere utantur, tam in Correctione, quam in Iudicio & Animadversione, ac aliis, quæ ad hoc videbuntur expedire; nec in his alter ab altero impediatur, sed juvetur. Et, si aliquæ sententiæ à Prælato in suum subditum propter ipsius excessus prolatae fuerint, illæ sententiæ ab aliis Prælatibus inviolabiliter usque ad satisfactionem condignam observentur, & etiam executioni, si opus fuerit, demandentur.

XVI. Ut Iudices Ecclesiastici fraudem in iudiciis suis non committant.

ITem statuimus, ut Iudices Ecclesiastici, in iudiciis five causis, Officium suum (solum Deum & iustitiam præ oculis habentes) fideliter exequantur: & si scienter per gratiam vel per sordes aliquam partium in causis contra iustitiam læserint, præter poenas, à jure statutas (quibus subjaceant,) ipso facto incurrant

sententiam excommunicationis, à Nobis latam in his scriptis; & nihilominus per Superiorem contra eos, si opus fuerit, ad graviora procedatur.

XVII. Ne Iudices Ecclesiastici se de causis, ad forum seculare spectantibus, intromittant.

STATUIMUS & hoc, ut de causis, ad forum seculare spectantibus, Iudices Ecclesiastici se nullatenus intromittant; sed, quam cito inter litigantes de hoc exceptum fuerit coram ipsis Iudicibus Ecclesiasticis; & ostensum, sicut de jure fuerit faciendum, causam ad Iudicem secularem remittere non postponant.

XVIII. Contra impediētes Ecclesiasticorum Iudicum Iurisdictionem, & executionem sententiarum.

NE vero Iurisdictionem Iudicum Ecclesiasticorum, five Ordinarii fuerint five delegati, à secularibus Iudicibus vel personis impediri, & ex hoc (sicut à pluribus intentatur) dissolvi contingat nervum Ecclesiasticæ disciplinæ: statuimus, ut nullus secularium, five Nobilibus fuerit, five alter qualiscunque, Ecclesiasticorum Iudicum Iurisdictionem in citationibus, monitionibus, denunciationibus, executionibus ac aliis modis, quibus Iurisdictione Ecclesiastica exercetur, per se vel per alium impediatur aliquatenus vel retardet; & qui contra hoc ausu temerario venire præsumperit, & monitus ab Ordinario vel Delegato, intra septem dies à tempore monitionis factæ non destiterit omnino, nec revocaverit; si quid in præjudicium præmissorum attentaverit, sententiam Excommunicationis (quam in his scriptis ferimus in huiusmodi præsumptores) incurrat ipso facto. Quam Excommunicationem si per quindecim sequentes dies contumaciter sustinuerit, ex tunc, si Nobilis aut Dominus est, terra ipsius & districtus, si quem habet, sit, ipso facto, Ecclesiastico suppositus Interdicto: & nihilominus in loco, ubi, faciens impedimentum prædictum vel procurans, domicilium habuerit, cessetur à Divinis, quousque impedimentum sit revocatum, & alias legitime satisfactum.

XIX. Contra eos, qui Clericos, non sine violenta manuum injectione, capiunt & detinent.

QVia vero in tantam vesaniam plerumque prorumpit quorundam perversitas perverlorum, ut ausu sacrilego Clericos & Ecclesiasticas personas, non sine violenta manuum injectione, damnabiliter capere, & captivos execrabiliter detinere, non formident: statuimus, ut Clericorum captivatores, quicumque fuerint aut cujuscunque dignitatis aut conditionis,

tionis, cum omnibus consilium, auxilium, o-
pem vel operam adhibentibus, per omnes Ec-
clesias Conventuales, Parochiales, & Capel-
las Civitatis & Diocesis Colonienfis, (cum,
ipso facto, Excommunicatione Canonis sint
ligati) excommunicati nominatim, si eorum
nomina sciri poterunt, alioqui in genere, pu-
blicè denuncientur, donec captivus sit libera-
tus, & de forefacto, fuerit læso, Nobis, & Ec-
clesiæ, satisfactum. Et, si intra octo dies post
hujusmodi denunciationem captivus non fue-
rit liberatus, ex tunc iidem captivatores cum
adhibentibus consilium, auxilium, opem vel
operam, ut prædictum est, nominatim, quo-
rum nomina sciri potuerint, alioqui in gene-
re, singulis diebus Dominicis & Festivis, cam-
panis pulsatis & candelis extinctis, per easdem
Ecclesias & Capellas excommunicati solem-
niter & publicè nuncientur. Idemque obser-
vetur, si, captivo liberato, non fuerit læso,
Nobis, & Ecclesiæ, intra mensem satisfactum.
Et nihilominus evitentur, donec per autorita-
tem Apostolicam absolvantur.

XX. *Processus forma contra eosdem.*

Statuimus etiam, quod in omni loco, vide-
licet Civitate, oppido, castro seu munitio-
ne, vel villa, vel alio quocunque nomine vo-
cetur, ubi Clericus captivus fuerit adductus,
receptus, vel detentus, eodem die cum illuc
deductus, receptus vel detentus fuerit, &
quam diu ibidem extiterit, cessetur penitus
à Divinis, & sit ipse locus, ipso facto, Ecce-
siastico suppositus interdicto. Et, si per tri-
duum ibidem manserit captivus, nec fuerit li-
beratus, locus ipse, quamvis postmodum ca-
ptivus de eodem fuerit deductus, nihilominus
maneat interdictus, donec captivus liberetur,
& modo præmissis fuerit satisfactum. Vt sic
tam Nobiles quam magnates, ac etiam popu-
lares cum plebe, contra malefactores & sacri-
legos hujusmodi, ex Divinorum carentia pro-
vocati, consurgant, ad liberationem illius, qui
ausu sacrilego captivus detinetur, auxilium
præstituri.

XXI. *Si, propter captivitatem Clerici,
locus aliquis per mensem manserit
interdictus.*

Item, si propter captivitatem vel detentio-
nem Clerici captivi, locus, ubi detinetur,
vel ubi captivus habet domicilium, per men-
sem unum manserit interdictus, ita quod Cle-
ricus liberatus non fuerit, nec aliàs satisfac-
tum; ex tunc interdictum ipsum, ad totum
Decanatum, in quo locus ille consistit, exten-
datur, & sit ipse Decanatus totus interdictus.

XXII. *Si Decanatus per quindenam
maneat interdictus.*

ET, si hujusmodi interdicto durante per
quindenam, Clericus captivus non fuerit
liberatus, ex tunc, si Nobilis fuerit vel potens,
vel alius quicunque, habens terram, jurisdic-
tionem vel districtum, qui Clericum captiva-
vit vel detinet; terra & districtus ejus, ubi-
cunque fuerit, Ecclesiastico subjaceant interdicto.
Et idem interdictum, eademque pœna obser-
vetur, si Dominus aut Nobilis, aut alius qui-
cunque, in cujus districtu vel jurisdictione ca-
ptivus vel detinens Clericum, quamvis ab alio
captivatus, habuerit domicilium vel rece-
ptaculum, monitus ab Ordinario loci, intra
quindenam à die monitionis factæ, ipsum
Clericum non procuraverit liberari.

XXIII. *Si, captivantes Clericum, per
duos menses excommunicati fuerint.*

SED &, postquam captivans Clericum, vel
detinens captivatum, per duos menses in
Excommunicatione perstiterit, Clerico non
liberato; omnis locus, ad quem captivans vel
detinens pervenerit, vel qua transferit, ibidem
comedendo vel bibendo, sit per continuum
sequens triduum interdictus. Sic & per se-
ptem sequentes dies sit interdictus, ubi ipsum
contigerit pernoscere.

XXIV. *Ne filii vel filia Clericos capti-
vantium, & per annum excommuni-
catorum, ad Ordines vel ad Beneficia
Ecclesiastica admittantur.*

Porro, si captivans Clericum vel Religio-
sum vel detinens, ac sacrilegus, hujusmo-
di pœnis supradictis vilipensis, congrua satis-
factione neglecta, per annum unum in Ex-
communicatione hujusmodi perdurare animo
præsumperit indurato sive obstinato; statui-
mus, ut nulli de filiis & filiabus, fratribus &
sororibus, seu filiis vel filiabus fratrum vel so-
rorum, usque ad tertium gradum inclusive in
linea descendenti & collateralis, & illi etiam
qui ad hujusmodi captivitatem opem vel ope-
ram impenderint, vel captivum Clericum in
suis domiciliis detinuerint, ad Ordines seu
Beneficia, aut etiam Prælaturas, admittan-
tur; cum ex delicto parentum, ipso facto
reddantur inhabiles ad hujusmodi consequen-
da: sub pœna Excommunicationis lætæ sen-
tentia statuentes, & mandantes Examinato-
ribus Clericorum, Capitulis, Patronis &
Archidiaconis ac Prælati, ut nullum ex tali-
bus ad Ordines admittant; Capitula nullum
ex eis ad Præbendam eligant, Patroni nullum
ex eis præsentent; Archidiaconi ac Prælati ta-
les non investiant ullo modo: alioqui Capi-
tula,